

TECHNIKI FRYZJERSKIE 20.05.2020

TEMAT: RODZAJE FRYZUR MĘSKICH I DAMSKICH

-TYPY I RODZAJE FRYZUR (notatka)

-METODY I TECHNIKI CZESANIA FRYZUR.

MATERIAŁ NAUCZANIA

TEMAT: TYPY I RODZAJE FRYZUR.

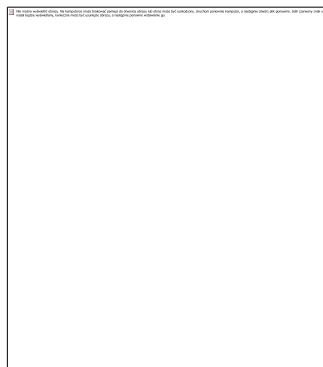
METODY I TECHNIKI CZESANIA

1. FORMOWANIE FRYZUR MĘSKICH.

Przed formowaniem fryzury włosy należy umyć, zabezpieczyć odzież klienta peleryną do czesania oraz przygotować stanowisko pracy. Na konsoli fryzjerskiej należy zgromadzić sprzęt fryzjerski potrzebny do wykonania usługi.

Do formowania fryzur męskich stosuje się:

- grzebień do rozczesywania włosów,
- grzebień do układania włosów (jednolity o szeroko rozstawionych zębach),
- szczotki tunelowe jedno – i dwustronne do podnoszenia włosów przy nasadzie,

– szczotki trójkątne do podnoszenia włosów przy nasadzie i wygładzania powierzchni włosów,

– szczotki płaskie do formowania włosów długich,

– suszarki ręczne.

O formie fryzury męskiej decyduje strzyżenie. Biorąc pod uwagę rodzaj strzyżenia wyróżnia się następujące fryzury męskie:

- uzyskiwane w wyniku tzw. strzyżenia całkowitego,
- klasyczne z włosów krótkich, półdługich i długich,
- specjalne: różne odmiany jeży, fryzury kreatywne.

Fryzury męskie uzyskiwane w wyniku strzyżenia całkowitego

Wskazana forma włosów polega na ich prawie całkowitym usunięciu. Jest preferowana przez mężczyzn mających ubytki w owłosieniu. Stylizacja tego typu fryzur polega na osuszeniu włosów ręcznikiem.

Klasyczne fryzury męskie

Podstawą stylizacji tego typu fryzur jest strzyżenie. Uzyskanie wskazanego efektu uzyskuje się poprzez nadanie włosom formy stopniowej. Stylizacja fryzur klasycznych polega na nadaniu włosom żądanego kształtu za pomocą szczotki lub grzebienia. Pasma włosów

modeluje się w strumieniu ciepłego powietrza uzyskując odbicie pasm od nasady w okolicy szczytu głowy. Do czesania można użyć pianki. Ostateczny kształt fryzurze nadaje za pomocą wosku, gumy lub żelu wmasowywanych w pojedyncze pasma włosów. Ostateczny kształt fryzury utrwała się lakierem.

Rys. 2. Formowanie fryzury klasycznej z włosów półdługich [1, s. 43]

Rys. 3. Formowanie fryzury klasycznej z włosów długich źródło [1, s. 51]

Rys. 4. Formowanie fryzury klasycznej z włosów krótkich [1, s. 59]

Fryzury specjalne

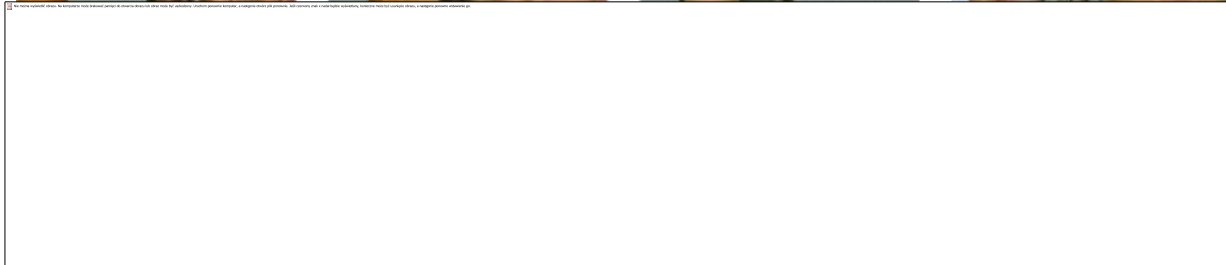
Fryzury specjalne charakteryzują się zróżnicowaną formą, kształtem i teksturą. Często stosuje się kontrasty długości, kształtu i koloru. Przykładami fryzur męskich o formie specjalnej są:

- różne odmiany jeża,
- fryzury awangardowe np. typu irokez, lucky, grafitti,
- fryzury asymetryczne, w których do podkreślenia linii asymetrii stosuje się kontrasty kolorystyczne.

Do stylizacji tego typu fryzur stosuje się mocne środki stylizujące. Najczęściej są to żele i gumy fryzjerskie, które utrwalają fryzurę z równoczesnym nadaniem włosom elastyczności. Włosy suszy się w strumieniu ciepłego powietrza lub modeluje szczotką (żeberkową lub tunelową). Ostateczny kształt nadaje się formując pasma palcami lub grzebieniem. W celu podkreślenia asymetrii lub koloru włosy prasuje się żelazkiem fryzjerskim.

Rys. 5. Formowanie fryzury asymetrycznej z zastosowaniem kontrastu koloru [1, s. 26]

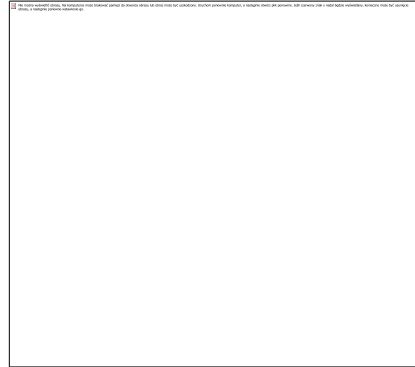

Rys. 6. Formowanie fryzury typ grafitti [1, s. 46]

2 Formowanie fryzur damskich

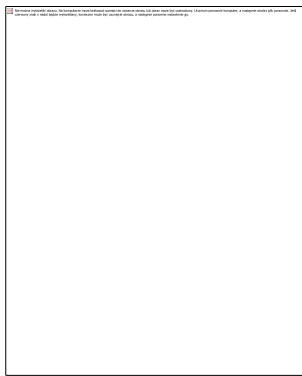
O kształcie, formie i strukturze fryzury damskiej decyduje strzyżenie. Formowanie wykonuje się na włosach poddanych jednej z technik czesania (JM 514[01] Z3.02). Fryzury damskie zarówno codzienne, jak i wieczorowe można czesać w trzech stylach:

- **klasycznym** – styl oparty na prostocie i zwięzłości formy, fryzurę cechuje symetria, porządek i proste linie. Włosy są często upinane w zwięzłe, eleganckie koki,

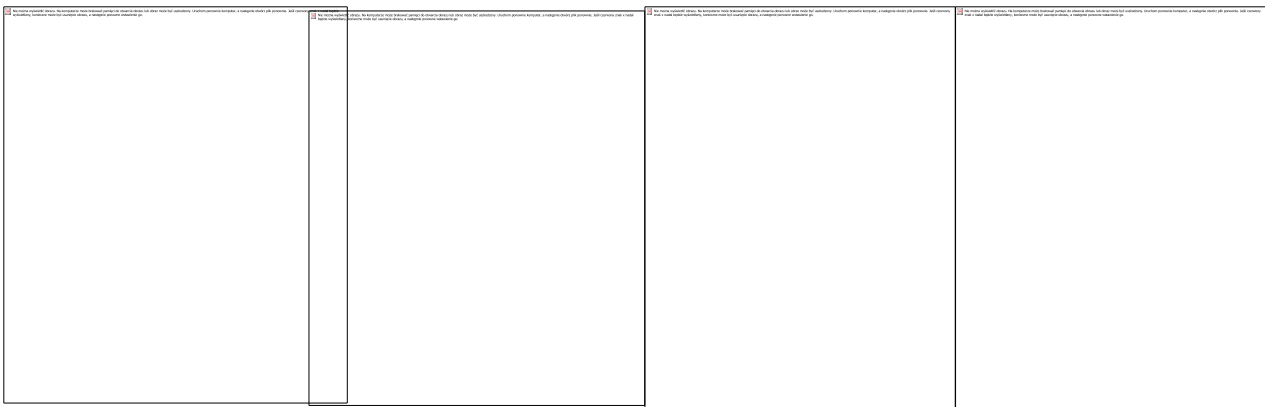
Rys. 9. Fryzury dzienne i wieczorowe w stylu klasycznym [www.fryzury.pl]

- **sportowym** – styl adaptowany na użytek dzienny, preferowany przez kobiety aktywne, fryzury charakteryzują się dowolnością form i kolorów, włosy mogą być podpinane lub rozpuszczone w różnych układach,

Rys. 10. Fryzury sportowe z włosów krótkich, półdługich i długich [www.fryzury.pl]

- **awangardowym** – styl umożliwiający zastosowanie alternatywnych rozwiązań i innowacji, fryzury stylu awangardowego cechuje ekspresja, a nawet agresja, łączenie elementów charakterystycznych dla stylów różnych epok i subkultur.

Rys. 11. Fryzury awangardowe z włosów półdługich i długich [www.fryzury.pl]

Podstawą ułożenia fryzury w zaplanowanej formie jest odpowiednie ułożenie włosów.

Podstawowe sposoby formowania fryzur:

Sposób formowania włosów Efekt formowania:

- Wygładzanie poszczególnych pasm przy zastosowaniu wosku lub brylantyny fryzjerskiej
- Zmniejszenie objętości włosów w wybranych partiach fryzury.
- Czesanie włosów palcami przy zastosowaniu gumy fryzjerskiej lub żelu
- Efekt naturalnego ułożenia włosów przy równoczesnym zwiększeniu ich objętości

- Tapirowanie i wygładzanie poszczególnych pasm przy zastosowaniu lakieru do włosów i preparatu nabłyszczającego
- Efekt znacznego zwiększenia objętości i odbicia pasm od nasady, przestrzenne rozbudowanie w wybranych partiach fryzury
- Obecnie coraz częściej rezygnuje się z tapirowania tj. czesania włosów w kierunku przeciwnym do ich wzrostu. Wskazana czynność znacznie zwiększa objętość fryzury dając efekt sztuczności oraz powoduje trwałe uszkodzenia łusek włosowych.

Przystępując do formowania fryzury damskiej należy ustalić:

- preferencje klientki – styl fryzury,
- warunki użytkowania fryzury – dzienna, wieczorowa, okolicznościowa,
- kształt twarzy i typ urody klientki,
- rodzaj i długość włosów.

Biorąc pod uwagę warunki użytkowania wyróżnia się fryzury:

- dzienne – naturalne w formie i funkcjonalne,
- wieczorowe – rozbudowane przestrzennie, o skomplikowanej strukturze, podkreślające walory urody klientki i stanowiące dopełnienie ubioru wieczorowego.

Zależnie od linii strzyżenia **fryzury dzienne** układa się grzebieniem lub palcami przy użyciu różnych środków stylizujących – emulsji, żeli, gum fryzjerskich. Po nadaniu ostatecznego kształtu włosy spryskuje się lakierem.

Do układania fryzur dziennych z włosów długich (poza wymienionymi wyżej sposobami formowania) można stosować różne techniki zaplatania.

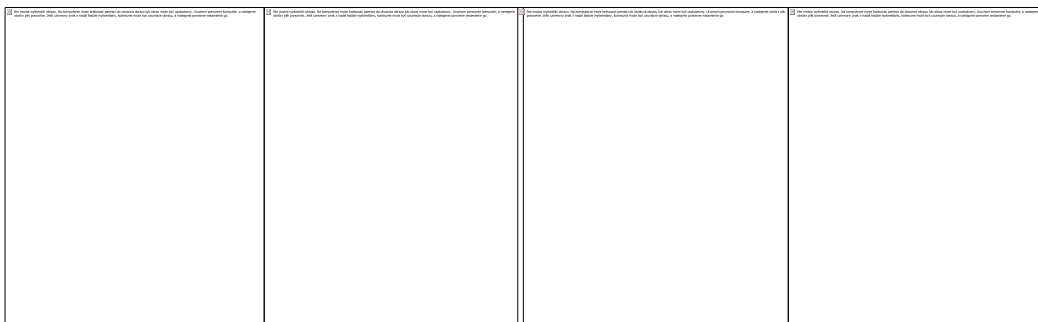
Splot to skręcone pasma włosów. Mogą służyć jako dekoracja lub baza konstrukcyjna do formowania koków. Sploty można wykonywać z włosów prostych lub kręconych.

Specyficzną formą splotu jest warkocz zaplatany z co najmniej 2 pasm. Biorąc pod uwagę kolejność plecienia pasm wyróżnia się następujące rodzaje splotów:

- wstępujący (angielski) – z 3 pasm, pasma boczne przekładane są nad środkowym pasmem,
- zstępujący (duński) – z 3 pasm, pasma boczne przekładane są pod środkowym pasmem,
- wstępujący dobierany (francuski) – 3 pasma są równe, uzyskuje się warkocz tzw. płaski (odwrócony),
- zstępujący dobierany – 3 pasma równe, uzyskuje się warkocz wypukły (podniesiony),
- wstępujący i zstępujący (kłos) normalny i dobierany,
- wstępujący z 4 pasm,
- wstępujący z 6 pasm,
- pleciona z wielu pasm – pasma tkane między sobą.

Warkocz dobierany duński Warkocz dobierany francuski Plecionka

Plecionka Warkocz angielski Warkocz dobierany angielski

Rys. 12. Techniki skręcania pasm włosów [2, s. 12]

Techniki zaplatania warkoczy – Warkocz w „kłos”

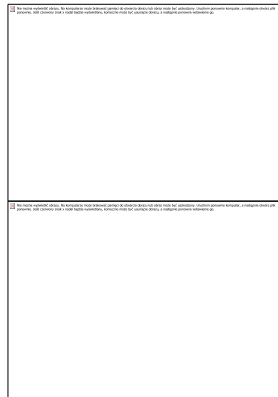
1. Gładko wyczesać włosy.
2. Związać na karku i podzielić na dwie równe części.
3. Z każdej części wybrać po jednym cienkim kosmyku (im cieńsze, tym delikatniejszy wzór) i położyć na grubej części – kosmyk wydzielony po prawej części włosów, przełożyć nad nim i schować z lewej strony, za grubą częścią włosa.
4. Zaplatać włosy po końce.
5. Związać ozdobną spinką.

Rys. 13. Etapy zaplatania włosów w kłos [4, s. 22]

Warkocz z czterech pasemek

1. Gładko wyczesać włosy.
2. Związać na karku i podzielić na cztery równe części.
3. Zapleść włosy zgodnie z załączonym rysunkiem.

Rys. 14. Etapy zaplatania warkocza z czterech pasemek [4, s. 22]

Warkocz z sześciu pasemek

1. Gładko wyczesać włosy.
2. Związać na karku i podzielić na sześć równych części.
3. Zapleść włosy zgodnie z załączonym rysunkiem.

Rys. 15. Etapy zaplatania warkocza z sześciu pasemek [4, s. 21]

Fryzury wieczorowe

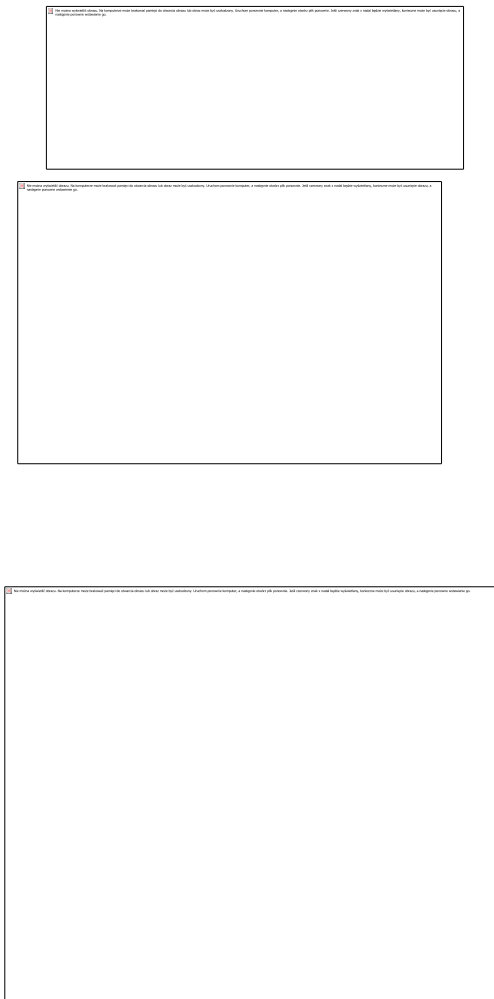
Do formowania fryzur wieczorowych stosuje się grzebień, szczotki do rozczesywania, wyczesywania i polerowania włosów, wałki oraz różnego rodzaju wypełniacze. Spośród aparatów fryzjerskich stosuje się suszarki ręczne i hełmowe, prostownice, karbownice, falownice i lokówki.

Grzebień do formowania koków, upięć i splotów

Szczotki do wyczesywania i polerowania włosów

Wypełniacze stosowane do formowania koków

Rys. 16. Narzędzie do zaplatania fryzur [2, s.16]

Podstawowymi formami fryzur wieczorowych są koki, upięcia i warkocze.

Kok to fryzura, której podstawą są włosy zebrane w jednym miejscu (np. koński ogon), a następnie upięte, skręcone, splecione lub zwinięte.

Upięcie to fryzura składająca z pojedynczo upinanych pasm włosów (prostych, skręconych, pofalowanych)

Koki i upięcia dzieli się ze względu na:

- porę dnia: dzienne i wieczorowe,
- okazję: koktajlowe, ślubne, komunijne, balowe, pokazowe,
- charakter uczesania: sportowe, klasyczne, awangardowe.

W poniższej tabeli przedstawiono cechy charakterystyczne dla różnych rodzajów koków.

Rodzaj koka Cechy fryzury

Kok dzienny

– prosta konstrukcja: z jednego lub dwu ogonów końskich

– prosta forma: okrągła, wydłużona (płaska lub stożkowa)

– jednolita lub stonowana kolorystyka

Odmianą koków dziennych są fryzury koktajlowe o prostej

i eleganckiej konstrukcji. Koki koktajlowe mogą zawierać subtelne elementy dekoracyjne np. plecionkę, warkocz, skręcone lub proste pasma podkreślające linie upięcia.

Kok wieczorowy

- prosta lub rozbudowana przestrzennie konstrukcją
- możliwość zastosowania dodatków dekoracyjnych
- różnorodna kolorystyką

Kok ślubny

- różnorodna konstrukcją od prostej, klasycznej po skomplikowaną
- trwałość (fryzura powinna utrzymać się przez minimum 12 godzin)
- dodatki harmonizujące ze strojem
- subtelne dodatki

Kok balowy

- bardzo trwała konstrukcja
- różnorodny styl fryzury (klasyczny, sportowy, awangardowy)
- stosowanie dominujących we fryzurze elementów dekoracyjnych
- stosowanie dodatków w kontrastowym kolorze

Techniki pracy stosowane przy formowaniu fryzur wieczorowych.

1. **Wyczesywanie** – precyzyjne rozczesanie i wyrównanie powierzchni włosów przez czesanie grzebieniem lub szczotką.
2. **Tapirowanie** – czesanie pasma włosów w kierunku przeciwnym do ich wzrostu.
3. **Gładzenie** – delikatne czesanie grzebieniem o gęsto rozstawionych zębach lub kokówką – szczotką z włosiem o średniej twardości.
4. **Nawijanie** – nadanie włosom okrągłej lub obłej formy poprzez okręcenie pasma na wałek lub wypełniacz.
5. **Zwijanie** – tworzenie formy loka jako elementu dekoracyjnego i umocowanie go po uformowaniu do pozostałych włosów.
6. **Owijanie** – ukrycie miejsca związania końskiego ogona lub dodanie objętości w owiniętym elemencie przez owijanie go pasmem włosów.
7. **Skręcanie** – obracanie pasma wokół własnej osi, kierunek skręcania wyznacza kierunek ułożenia włosów.
8. **Splatanie** – tworzenie dekoracyjnej i konstrukcyjnej formy splotu, warkocza lub plecionki.
9. **Prostowanie** – nadanie włosom idealnie gładkiej powierzchni.
10. **Karbowanie** – nadanie włosom nierównomiernej, geometrycznej struktury powierzchni włosów, czynność wykonuje się na wyprostowanym paśmie włosów.
11. **Falowanie** – zmiękczenie linii włosów lub pojedynczych pasm przez zastosowanie falownicy.
12. **Dreadowanie** – tworzenie formy zapożyczonych z kultury afrykańskiej, polega na splataniu i wplataniu cieniutkich pasemek włosów.
13. **Upinanie** – tworzenie formy koka przez przypinanie do włosów pojedynczych elementów z włosów, z których jest zbudowana cała fryzura.

Do formowania jednej fryzury można zastosować jedną lub wiele technik pracy. Istotne jest, aby całość wyglądała estetycznie a forma uczesania była spójna i harmonijna.

Przebieg technologiczny formowania fryzury wieczorowej

1. Mycie i suszenie włosów.
2. Przygotowanie włosów – aplikacja preparatu stylizującego np. wosku, emulsji, preparatu zabezpieczającego przed działaniem wysokiej temperatury.
3. Kierunkowe nawijanie włosów na wałki.
4. Podział włosów na sekcje zgodnie z kolejnością upinania włosów – sekcje tylne tworzą bazę koka, sekcje boczne i przednie tworzą elementy wykończeniowe.
5. Podział sekcji na fragmenty: konstrukcyjne i uzupełniające.
6. Dokładne wyczesanie poszczególnych pasm.
7. Aplikowanie preparatów wspomagających kształtowanie włosów np. lakieru.
8. Umocowanie konstrukcji podstawowej.
9. Przygotowanie i umocowanie fragmentów uzupełniających.
10. Uformowanie i umocowanie fragmentów wykończeniowych.
11. Aplikowanie elementów dekoracyjnych.
12. Aplikowanie preparatów utrwalających.

Specyficzna formą fryzur wieczorowych są fryzury komunijne. Techniki pracy oraz przebieg technologiczny przy formowaniu fryzury komunijnej jest taki sam jak przy czesaniu fryzur damskich. Różnica polega na samej stylizacji fryzury. Należy pamiętać, że czesze się dziecko. Fryzura powinna harmonizować z typem urody i kształtem twarzy dziecka. Istotne jest, aby upięcie było delikatne.